

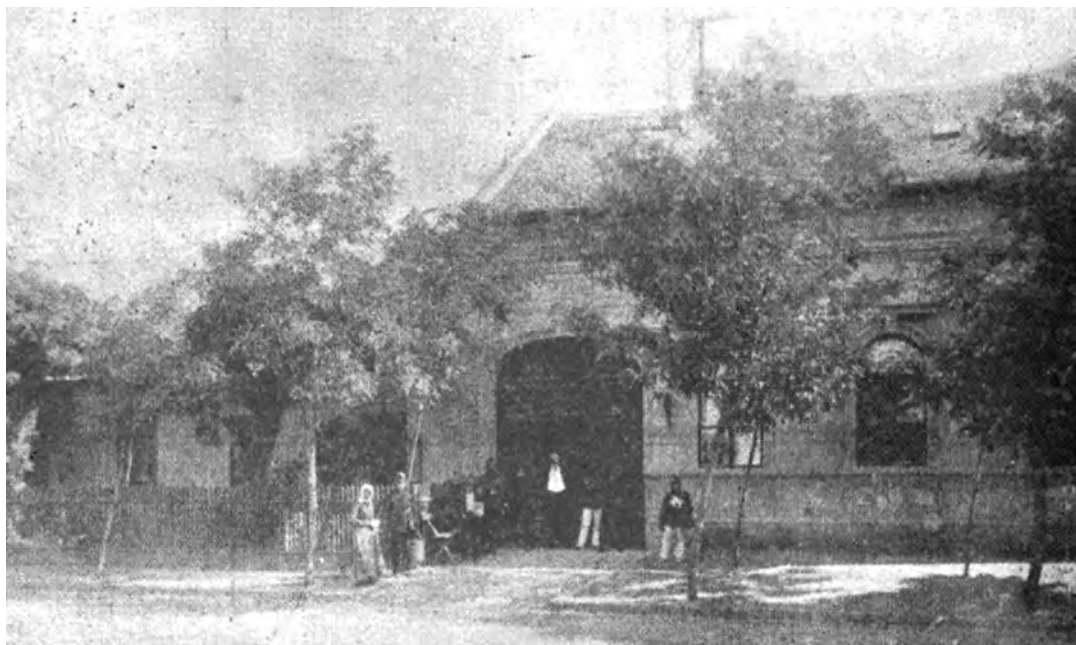
Kedves Olvasó!

E lapszámunkat tematikusnak terveztük: Rákospalota áll az írások középpontjában. Az apropó, hogy 95 éve, 1923. június 30-án egy régi adósságát törlesztve várossá nyilvánította az akkor már 30 ezernél is jóval több lakosú Rákospalotát a Belügyminisztérium. Ma már elképzelhetetlen, hogy egy ilyen nagy település ne városként szerepeljen az országtérképeken. E számunkban mégis keveset írunk a konkrét eseményről, a fő szerkesztési elv az volt, hogy a település fejlődését, előrejutását próbáljuk illusztrálni néhány – nem is feltétlenül ehhez a dátumhoz, de ehhez a korszakhoz köthető – írással.

Szó van lapunkban a város tisztikarának megválasztásáról és a korszak szavazásainak sajátosságairól, a település néhány első díszpolgáráról, de egy cserkészcsapat alaposan feldolgozott történetével is megismerkedhetnek, ahogy Palota legismertebb sportegyesületének, a REAC-nak a szövevényes történetét is közreadjuk.

Maga a várossá válás alapvetően nem több egy közigazgatási aktusnál, ami azonban mögötte áll, az a lakók és a városvezetők jobbító akarata, a lakóhely, a szülőföld fejlődésére irányuló szándékának egyik csúcspontja. Reméljük, hogy e számunk még ha csak részleteiben is, de képes visszaidézni ennek a korszaknak és ennek az ideának néhány állomását.

A megbízott főszerkesztő

A rákospalotai régi községházáról ez az egyetlen ismert kép.
Az épület a mai tűtornyos református templom helyén állt,
a telket azt követően adták el, hogy átköltözött a városvezetés a Hubay téri Vigadóba.

(A RÁKOSPALOTAI MÚZEUM FOTÓTÁRÁBÓL)